

USTKA

plan miasta

0 100 200 300 400 500m

WWW.VISIT.USTKA.PL

M O R Z E B A Ł T Y C K I E

SZLAKI TURYSTYCZNE USTKI

- czerwony szlak pieszy NADMORSKI (międzynarodowy szlak pieszy E-9)
- żółty szlak pieszy DOLINA SŁUPI
- POMORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA
- Nadmorski Szlak Rowerowy R-10 (międzynarodowy szlak rowerowy EUROVELO 10)
- szlak rowerowy ZWIĘTYCH TORÓW, Ustka - Rowy
- szlak rowerowy ZEPPELINÓW, Ustka - Jezierzycze
- miejskie ścieżki rowerowe
- szlak kajakowy
- szlak miejski UROCZYSKO - długość: 6 km
- szlak miejski PORTOWY - długość: 3 km
- szlak miejski DAWNEJ USTKI - długość: 2,5 km
- szlak miejski UZDROWISKOWY - długość: 6,5 km
- początek/koniec szlaku miejskiego

Szlaki piesze

Ustka i jej okolice są stworzone do spacerów. Wędrówki po plaży i promenadzie to „obowiązkowy” punkt programu, ale warto pójść dalej, wytyczając własną trasę lub korzystając z wytyczonych szlaków. Do tych drugich należy Szlak Nadmorski (znaki czerwone), który stanowi część trasy biegnącej przez całą Europę. Najbardziej atrakcyjny jest odcinek na wschód od Ustki: wiedzie niemal cały czas plażą, do Orzechowa (5 km) i Rowów (16 km).

Jeśli ktoś chce oddalić się na jakiś czas od morza, może wybrać Szlak Doliny Słupi (znaki żółte), wiodący do Bytowa piękną doliną rzeczną, mijając m.in. rezerwat przyrody „Buczyna nad Słupią”.

Szlaki miejskie

Szlak Portowy

Dla większości wczasowiczów największe atrakcje Ustki to nadmorska lokalizacja, pięknie odrestaurowana rybacka starówka, uzdrowisko, czy cenne tereny przyrodnicze. Miasto jest też jednak ośrodkiem przemysłowym. Ten mniej znany wizerunek Ustki można poznać robiąc sobie spacer wokół portu i przylegających do niego obiektów.

Trasa zaczyna się przy ujściu portu, po zachodniej stronie kładki, na przedłużeniu Promenady. Idziemy w głąb łądu, wzdłuż nabrzeża, chwilowo razem ze szlakiem Uroczysko. Po lewej mijamy akwen nowego basenu rybackiego, powstały kilka lat temu. Szlak Uroczysko odbija w prawo, a my idziemy wzdłuż tzw. Basenu Wę-

glowego. Jest to największy basen portowy Ustki, a nazwa wywodzi się od faktu, iż w przeszłości transportowano stąd węgiel do Skandynawii. Z prawej strony zostają Bunkry Blüchera (udostępnione do zwiedzania). Dalej nasza trasa wiedzie na południe, ul. Bohaterów Westerplatte, mijając takie miejsca jak żurawik portowy, spichlerz portowy i magazyn spirytusu. Ten ostatni to pozostałość po czasach, kiedy Ustka była ważnym eksporterem tego alkoholu.

Po skręcie w lewo docieramy do mostu na Słupi, zostawiając po lewej most kolejowy. Za nim pokonujemy wiadukt nad torami kolejowymi, a po zejściu z niego odbijamy w lewo, przez park do ul. Portowej. Przechodzimy obok kolejowej wieży ciśnień i wzdłuż stoczni, za którą zaczyna się bulwar portowy. To bardzo przyjemna część wycieczki: idzie się nad samą wodą, z widokiem na cumujące w porcie jednostki. Stoi tu też tzw. Czerwona Szopa, czyli baza ratowników sprzed ponad stu lat. Bulwar doprowadza nas do latarni morskiej i miejsca startu.

Długość trasy: ok. 3 km

Szlak Dawnej Ustki

Ten szlak to gratka dla miłośników poznawania historii in situ. Niedługi spacer prowadzi ulicami z różnorodną zabytkową zabudową: od rybackich domów w czarno-białą kratę po dostojne wille z przełomu XIX i XX w. Przejście szlaku to świetna okazja żeby poznać bliżej miasto i jego dzieje poprzez mijane po drodze obiekty.

Szlak jest okrężny: zaczyna się i kończy u zbiegu ulic Marynarki Polskiej i Czerwonych Kosynierów, w sąsiedztwie Muzeum Ziemi Usteckiej. Ulicą Czerwonych Kosynierów idziemy na północ, mijając kraciasty Dom Kapitana Haase. Skracamy w lewo, w ul. Kaszubską, następnie w prawo, w Marynarki Polskiej. Przemierzamy się terenami dawnej osady rybackiej, z efektowną architekturą. Ta część miasta kończy się przy trójkątnym Skwerze Jana Pawła II, zwanym dawniej Zaułkiem Kapitańskim. W przeszłości stał tu kościół św. Mikołaja.

Za Skwerem szlak wiedzie dalej ul. Marynarki Polskiej, po czym odbija w prawo, w ul. Zaruskiego. Stoi tu zabytkowy spichlerz. Na końcu Zaruskiego skręcamy w prawo w ul. Beniowskiego, a potem w lewo, w Chopina. Nieopodal znajduje się zakład przyrodoleczniczy. Jesteśmy w willowej części Ustki. Przy dostojnej Willi Red skręcamy w prawo, w ul. Żeromskiego, następnie w lewo, w ul. Mickiewicza.

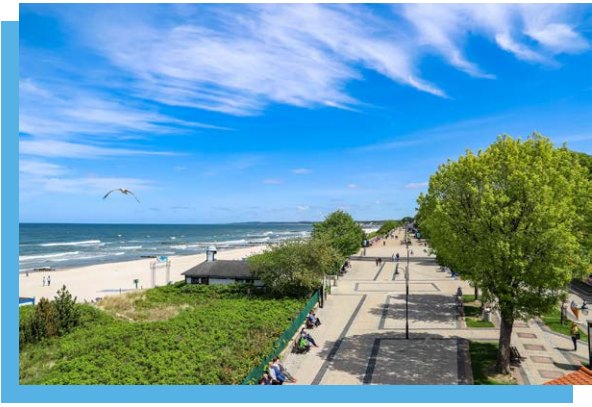

Dalej nasza trasa wiedzie ul. Kopernika na południe oraz Pogodną i Wyszyńskiego, z grubsza w kierunku zachodnim. Znajdują się tu jedne z najciekawszych obiektów architektonicznych Ustki: ratusz oraz kościół Najświętszego Zbawiciela. Z ul. Wyszyńskiego skręcamy w prawo w ul. Marynarki Polskiej i dochodzimy do miejsca startu.

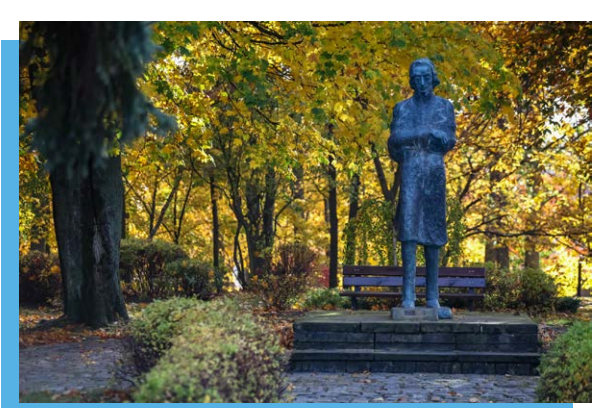
Długość trasy: ok. 2,5 km

Szlak Uzdrowiskowy

Nie od dziś wiadomo, że spaceruje stanowią jeden z najważniejszych elementów uzdrowiskowej terapii. W Ustce terenów do pieszych wędrówek jest bez liku: jedna z propozycji to trasa prowadząca od niedawno otwartej tężni do okolic latarni morskiej (ale bynajmniej nie w linii prostej). Z grubsza można ją podzielić na dwie części: miejską i przyrodniczą. Ta pierwsza wiedzie ulicami Ustki, druga – terenami leśno-parkowymi. Końcowy odcinek to Promenada Nadmorska, włączona w obręb proponowanej wędrówki na całej swojej długości. Oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, żeby przejść trasę w odwrotnym kierunku lub przemierzyć tylko jej część.

Zaczynamy przy tężni, zlokalizowanej w Parku Usteckich Stoczniovców, niedaleko południowego krańca ul. Marynarki Polskiej. Tą ostatnią idziemy w stronę centrum, a po kilku minutach odbijamy w ul. Czerwonych Kosynierów, z piękną „kraciastą” zabudową. Następnie skręcamy w ul. Beniowskiego, po czym ostro w ul. Chopina. Docieramy do Parku Chopina – po jego drugiej stronie wiedzie Promenada, więc jest to dobra okazja do skrócenia sobie trasy. Warto jednak pójść dalej, Parkiem Uzdrowiskowym. Za nim nasza droga skręca w prawo, w Trakt Solidarności, w lewo na ul. Wczasową i po chwili na ścieżkę w prawo. Po dojściu do ul. Rybackiej odbijamy w prawo, po czym od razu w lewo, w leśną drogę. Wiedzie ona na wschód, a potem ostro skręca na północny zachód. To już peryferia Ustki i mało kto się tu zapuszcza.

Dalsza część naszej trasy wiedzie ulicami Rybacką (na północ) i Wczasową (na wschód). Za hotelem Ustka odbijamy w lewo, w stronę morza. Ostatni odcinek to ustecka Promenada Nadmorska, jedna z najpiękniejszych na naszym wybrzeżu. Docieramy nią do portu.

Długość trasy: ok. 6,5 km

Szlak Uroczysko

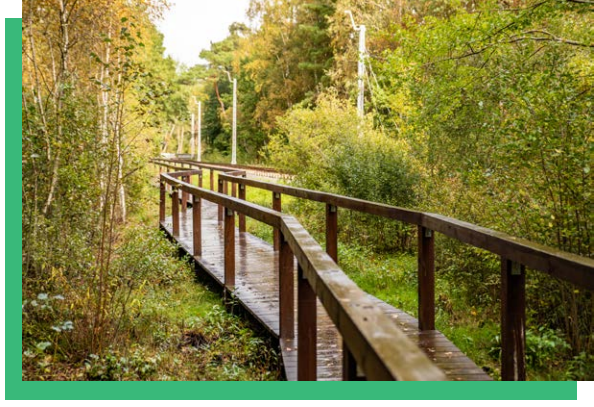
Jeżeli ktoś chce nawdychać się zbawiennych dla zdrowia sosnowych olejków eterycznych, powinien zrobić sobie wycieczkę szlakiem Uroczysko. Wiedzie on przez teren nadmorski, rozciągający się po zachodniej stronie Ustki; między plażą a zabudową mieszkaniową. Miejscami trasa szlaku przebiega utwardzonymi alejkami, dzięki czemu nabiera przyjemnego charakteru leśno-parkowego. Podczas spaceru podziwiać można liczne strome wzgórza, jednak szlak prowadzi głównie u ich podnóża.

Szlak Uroczysko zaczyna się po zachodniej stronie obrotowej pieszej kładki, która przebiega w porcie nad Słupią (przechodząc

warto sprawdzić na tablicy informacyjnej godziny jej otwarcia). W tym miejscu początek swój ma również kilka innych szlaków. Idąc szlakiem czarnym, prowadzącym wzdłuż rzeki (kanału portowego), po chwili odbijamy od niego na prawo. Omijamy Bunkry Blüchera i kierujemy się na południowy zachód, idąc przez las wzdłuż plaży zachodniej. Na całej długości szlaku nie dostrzeżemy jednak plaży.

Chcąc pójść na piasek, możemy skorzystać z jednego z kilku zejść. Po kilku minutach spaceru ścieżka skręca w lewo i doprowadza nas do ul. Bohaterów Westerplatte. Ulica to tylko nazwa: jesteśmy na utwardzonej leśnej drodze, która w tym miejscu rozwidła się: prawa odnoga (znak drogowy „ślepa uliczka”) wiedzie w kierunku parkingu przy Trzecim Molo, a lewa prowadzi do ośrodka wypoczynkowego „Uroczysko”. Jeśli ktoś chce skrócić sobie trasę, może pójść w lewo – szlak został tak poprowadzony, że krótki spacer

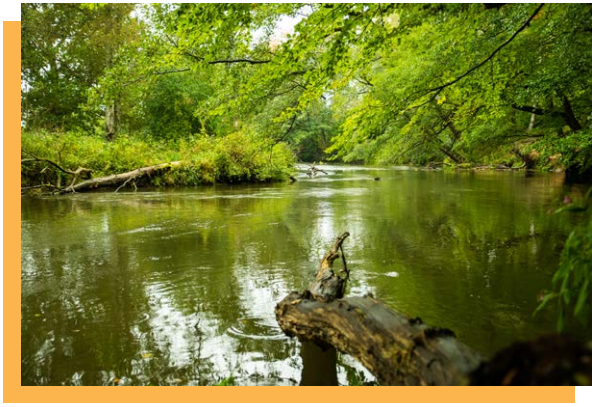

doprowadzi do jego ostatniego odcinka, kierującego do przystani kajakowej nad Słupią. My wybieramy prawą odnogę, którą po kilku minutach dochodzimy do parkingu przy Trzecim Molo. Do plaży i Trzeciego Molo można dojść stąd wygodnym chodnikiem. Szlak Uroczysko wiedzie tymczasem dalej na południowy zachód. Po pokonaniu półkilometrowego odcinka mijamy kolejne rozwidlenie. Niedługo później nasza trasa skręca łagodnie w lewo, powielając przebieg drogi, którą przemierzamy. Po następnych kilkuset metrach łączy się ona z ul. Uroczysko i przez kilka minut prowadzi na południowy wschód. Następnie trasa skręca w lewo, w ścieżkę kierującą do Stawku Upiorów. Po kolejnych kilkunastu minutach spaceru docieramy do Stawku Upiorów, stanowiącego jednocześnie użytek ekologiczny powołany Uchwałą Nr XIII/135/2019 z dnia 29 października 2019 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Staw Seekenmoore– Stawek Upiorów”. Jest to świetne miejsce do odpoczynku, gdzie przygotowano stosowną infrastrukturę. Znajduje się tu nawet zadana wiata, w której można schronić się przed deszczem. Wokół zbiornika przebiega ścieżka, która częściowo prowadzi po drewnianych pomostach. Za stawkiem szlak skręca w lewo, prowadząc w okolice ośrodka „Uroczysko”, następnie odbija w ulicę w prawo. Mniej więcej kilometr dalej docieramy do torów kolejowych. Szlak skręca tu w lewo, wiodąc wzdłuż linii kolejowej. Ostatnia część wędrówki prowadzi przez tereny miejskie. Dochodzimy do Słupi, po czym – nie przekraczając rzeki – idziemy wzdłuż brzegu aż do przystani kajakowej. Tu szlak Uroczysko dobiega końca.

Długość trasy: ok. 6 km

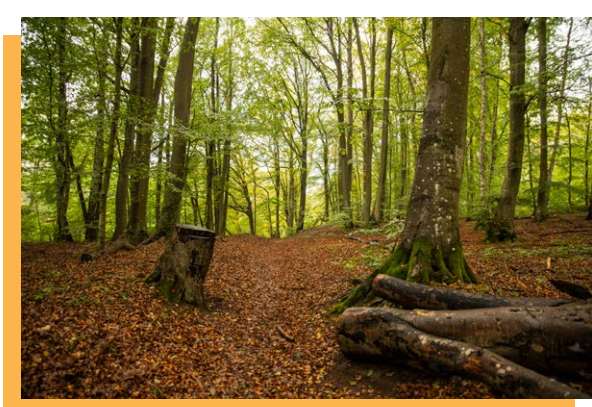
Szlak Buczyna nad Słupią (poza obszarem mapy)

Na południowych obrzeżach Ustki znajduje się jedyny w obrębie miasta rezerwat przyrody: Buczyna nad Słupią. Taką samą nazwę nosi wytyczony tędy szlak. Warto go obejść, żeby zobaczyć różnorodne ekosystemy przyrodnicze zgrupowane na relatywnie niewielkim obszarze. Są tu grądy, olsy, łęgi, a także rozmaite typy lasów bukowych. Te piękne, monumentalne i ozdobne drzewa nazywane są niekiedy „leśnymi katedrami”. Szlak jest nieco dziksz od Uroczyska – prowadzi przez trudniej dostępne tereny rezerwatu przyrody. Dostosowano do tego infrastrukturę turystyczną: urządzeń jest tu celowo mniej, aby nie zakłócały kontaktu z naturą. Trasa zaczyna się przy torach kolejowych, między rzeką a drogą nr 21 do Słupska (szlak ma charakter okrężny, więc wędrówkę można rozpocząć w innym miejscu). Przekraczamy tory, po czym skręcamy wzdłuż nich w lewo. Wiedzie też tędy żółty Szlak Doliny Słupi oraz czerwony Szlak Nadmorski Bałtycki (fragment dalekobieżnej europejskiej trasy E9). Towarzyszy im Słupska Droga św. Jakuba, oznaczona charakterystycznym symbolem muszli na niebieskim tle. Wszystkie trzy szlaki doprowa-

dzają tu z centrum Ustki, a my na terenie rezerwatu będziemy przemieszczać się po wspólnej dla nich ścieżce.

Droga wiedzie prosto na południowy wschód, przez las, równoległe do linii kolejowej. Po przejściu około 500 metrów po prawej stronie pojawia się meander Słupi. Znajdujemy się w niezwyklej miejscu, na szczycie stromej skarpy. Jej istnienie to efekt działalności samej wody. Rzeka gwałtownie skręcając podcina swój prawy brzeg, powodując jego erozję. Różnica poziomów między korytem Słupi a górną częścią doliny osiąga w niektórych miejscach nawet 12 metrów. Mniej więcej w tym miejscu szlak rozdziela się z torami kolejowymi, odbija na południe, a potem znów na południowy wschód. Przemierzając szlak, idziemy przez zróżnicowane tereny, mijamy m.in. grąd bukowo-dębowo-grabowy. Kolejne spotkanie z rzeką ma miejsce pół kilometra dalej.

Jej brzegi spięto tu wysokim mostem dla pieszych, po którym można przejść do wioski Wodnica. Schodki prowadzące na most dodatkowo zaopatrzone w specjalne szyny, dzięki którym również rowerzyści wygodnie przedostaną się na drugą stronę rzeki. Przy moście żegnamy pozostałe szlaki, które prowadzą na drugą stronę rzeki. My skręcamy w lewo i ponownie zagłębiajmy się w leśne ostępy rezerwatu. Uwagę zwracają ustawione przy wąskiej ścieżce lampy uliczne. Idziemy teraz w kierunku wschodnim, w stronę przystanku kolejowego Mokrzyca. Szlak przekracza tory kolejowe w odległości około 100 metrów od przystanku. Następnie skręca w lewo, potem w prawo i wyprowadza nas na obrzeża osiedla domków jednorodzinnych. Tu skręcamy łagodnie w lewo, wchodząc w tzw. Grabieński Las. Ma on już inny charakter niż las w rezerwacie – na mniej żyznych glebach rosną tu m.in. sosny. Wiodąca Grabieńskim Lasem droga doprowadza do punktu wyjścia, tym samym zamykając pętlę Szlaku Buczyna nad Słupią.

Długość trasy: ok. 3 km

 fb/ustkanafali

 twitter/1MiastoUstka

 instagram/ustka_na_fali

 pinterest/ustkanafali

 youtube/Miasto Ustka

visit.ustka.pl